

1949 dec 29. 52n p 4.

Miért nem válaszolt
Károlyi Ervinnek

1950 JANUAR 5.

18.

Solt András
Válaszol

a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár

A Fővárosi Napló legutóbbi számában Kéri János cikket írt, amely kritikát gyakorol azzal a könyvtárral szemben, amelynek helyettes vezetője vagyok. Minthogy a cikkben a neveléssel háromszor is megemlíti, nem lehet kétségem aziránt, hogy a kritika személy szerint nekem szól.

A kritikát elfogadom, indokoltnak találom és meg is köszönöm. Okulással fog szolgálni a jövőre nézve.

Ezt persze egy nyilatkozattal is elintézhették volna. Rövidebb és egyszerűbb módja lett volna az elintézésnek. Ilyen módon azonban nem intéztem volna el Kéri elvtárs újító javaslatának érdemi részét, amelynek az elintézésére — akta helyett — a Fővárosi Napló hasábját használom fel. Azt is megmondom, miért.

Kéri elvtárs javaslata igen hosszú, részletes és sok pontból áll. A legnagyobb része azonban nyitott kapukat dőnget, mert részint mi, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár, részint más szervek, mint a Dokumentációs Központ, az Országos Könyvtári Központ, a volt Állami Könyvhiatal, illetve a Népművelési Minisztérium Irodalompolitikai Osztálya a felvetett kérdésekkel már foglalkoztak. A javaslatok nagyrésze így részben már meg is valósult, részben pedig most van a megvalósulás előrehaladott stádiumában.

Maradt volna egy pont — a javaslat 2. pontja — amely nagyon helyes gondolatot fejt ki és annál könnyebben megvalósítható, mert az előmunkálatokat a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár készen tudja rendelkezésre bocsátani.

Nem szeretem az aktát, különösen a főléleges aktát. Mindezt közvetlenül akartam Kéri elvtársnak telefonon vagy személyesen elmondani. Titkáromnak, Galuska elvtársnak az a szokása, hogy mindenről naplót vezet és így pontosan meg tudta mondani, hogy összesen 17-szer hívtuk fel Kéri elvtársat telefonon azóta, mióta a javaslatot megkaptam.

Nem volt szerencsém. Kéri elvtárs vagy távol volt Budapesttől, vagy beteg volt, vagy máshol volt. Tény az, hogy telefonon nem tudtam elérni, e helyett többszöri ígéretet kaptam, hogy amint bejön, vissza fog hívni. Ez mindmáig nem történt meg, úgy hogy — okkal vagy ok nélkül — de arra következtettem, hogy közben maga is meggyőződött arról, hogy javaslatai már megvalósultak.

Azért írom a válaszomat most ilyen

formában, mert félek, hogy telefonon megint csak nem fogom elérni. Ebből az ügyből pedig főléleges volna aktát csinálni mindaddig, míg annak konkrét tartalmát meg nem beszéltük. Remélem, Kéri elvtárs nem haragszik azért, hogy az elintézésnek ezt a formáját választottam és fel fog hívni telefonon, amikor benn lesz a hivatalában.

Es most ne haragudjon még egy icipici viszontkritikáért se. Senki sem méltányolja nálamnál jobban az újító mozgalom jelentőségét. Ebben a tekintetben a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban már történt is egy és más. A velem közölt Lenin idézetet tehát magam is ismerem és alkalmazom is. De az újítások alatt én nem egyszerűen az ötletek felvetését értem, hanem azt, hogy a felvetett ötletek megvalósításának a lehetőségeit és módozatait is ki kell tanulmányozni. Így kerülhető el az, hogy azonos ötletek kidolgozásával több helyen foglalkozzanak és több helyről vonjanak el energiát.

Es még egy kérdés. A javaslat kísérő levelében azt írja Kéri elvtárs, hogy „a kulturpolitikai ügyosztály dolgozóit csak akkor tudják feladatukat jól ellátni, ha ismerik a szocialista művészet és szocialista realizmus kérdéseit.” Hogy őszinte legyek, ezt a feltételt nem egészen értem. Nem hinném, hogy szervezési újításokra lenne szükség ahhoz, hogy az ügyosztály dolgozóit ezekkel a kérdésekkel megismerkedjenek. Ahogy én az ott dolgozó elvtársakat ismerem, ők ezekkel a kérdésekkel — hogy úgy mondjam — „magánúton” foglalkoztak már azelőtt is, mielőtt az ügyosztályban munkájukat megkezdték.

Még egyszer köszönöm Kéri elvtársnak a kritikáját. Nem fogom többé a hozzám érkezett javaslatokat „elfektetni”, de ha nem tudok telefonon összeköttetést kapni, mégis csak aktát fogok belőle csinálni.

De köszönöm Kéri elvtársnak az ötleteket és a gondolatokat is, amelyeket felvetett és amelyek — függetlenül attól, hogy más szervek már megvalósították vagy megvalósítják — nagyon egészségesek és helyesek. Meg vagyok róla győződve, hogy a jövőben még sok más egészséges gondolatot fogunk Kéri elvtárral együtt kidolgozni és a szocialista Magyarország érdekében megvalósítani.

Elytársi üdvözléssel:

Solti Andrásné